ગુલશને બે-નઝીર.

યાને

તરાનએ દીલ-પઝીર જદીદ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્ત્તા.

બુકસેલર સાકરલાલ બુલાખીદાસ.

રીચીરોડ–અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૫ મી. પ્રત ૨૦૦૦

અમદાવાદમાં ત્રણદરવાજા પાસે ચુડીઓળમાં નંબર ૨૭૪૩
વાળા મકાનમા આવેલા ધી રત્નસાગર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
શા. અમરતલાલ જેશીંગભાઇએ છાપ્યું.

સંવત ૧૯૭૩

કિમત

ગુલશને બે-નઝીર.

ફકત હમહી નહી હાં તાલિબે દીદાર બયેઠે હેં,
મોહંમદ મુસ્તફાકે લાખોં આશકિ ઝાર બયેઠે હેં,
દો આલમકી ઉન્હેં હાશીલ મોહીબ્બો સુર્ખ રૂહ હેં,
જો તેગે અબરૂયે અહમદસે દીલ અફગાર બયઠે હેં,
રસુલુલ્લાહકા હે રોઝા જહાંપર ઉસ જગે લીલ્લાહ,
ઉઠાલે ચલ હમેંભી અય સગી તૈયાર બયઠે હેં.
દમાગ અપના ન ક્યુંકર અર્શ આલાપર હમેશા હો,
મગે ઈશ્કે નબીસે રાતદીન શરસાર બયઠે હેં.
બરાબર બખ્તવર ઉન્કે નહીં મુમતાઝ આલમમેં,
જો જાકર હીન્દસે તીબાકે ઝેર અશજાર બયઠે હેં.

ગઝલે-મુનીર.

મહબુબે ખુદાકે નુરે નઝર, યા સૈયેદેના અબ્દુલ કાદીર,
હો શાહે નજફકે લખ્તે જીગર, યા સૈયેદેના અબ્દુલ કાદીર.
ગુલઝારે બતુલકે તુંમહો શજર, હસનેનકે તુમ હો લખ્તે જીગર,
...દાતકા તુમસે રૌશન ઘર, યા સૈયેદેના અબ્દુલ કાદીર.
તુમહીસે દર લબ્મે લહુની હો, તસ્દીકે હદીસે મુસની હો;
તુમ અબ્મકા અમ્ની હો સરવર, યા સૈયેદેના અબ્દુલ કાદીર
કભી બાગ મોહકી સએર કરેં; કભી ગુલશને બીસ્તકે ફુલ ચુનેં,
શૌકમેં ચુમેં આપકા દર, યા સૈયેદેના અબ્દુલ કાદીર.
...નીર અબ હે તુ કહાં, વોહશાન કહાં ઔર તેરી જબાં.
...બે સામો સહર, યા સૈયેદેના અબ્દુલ કાદીર.

...આલમ અબ્દુલ કુદ્દુસ.

...યું મહફીર આમદી,
...એ બાઝાર આમદી,
...બઝાર આમદી,
...આમદી.

આઇના બરહમ નીહાદી ખુદ બ–ઈઝહાર આમદી.
નુરે મનસુર અઝ કુઝા, દારે મનસુર અઝ કુઝા,
ખુદ ઝદી બાંગે અનલહક બરે સરે દાર આમદી.
ગુફત કુદ્દસીએ ફકીરે દર ફનાઓ દર બકા,
ખુદ બે ખુદ બાઝતે ખુદ જાં બર નમુદાર આમદી.

ગઝલે–મુઆરીખ.

યેહી હે મસજીદેઅકસા સહેલ તન ઇસ્કો કેહતે હેં,
બુત બુત સાઝ હે યેહી બરેહમન ઇસ્કો કેહતે હેં.
હુવા જો ગાફીલ અપનેસે, કહો ક્યા હોગા કેહેનેસે,
યેહી હે શેવએ આરીફ લડકપન ઇસ્કો કેહતે હેં,
કહાં કાબેકો જાએગા હેએ કાબા ખાનએ દીલમેં,
દિલે નાદાં ભટકતા હેએ તો બદઝન ઇસ્કો કેહતે હેં.
તસવ્વુર મેં કરૂ કીસકા પોકારૂં કેહકે કીસકો રબ,
જો દેખે આપ અપનેમેં તો દરશન ઇસ્કો કેહતે હેં,
મુલાઝીમ જીતને એઆરીખ હેં તુમ્હારે દમકે સામીલ હેં,
થોડી સારે હુવે બદકાર દુશ્મન ઇસ્કો કેહતે હેં.

દાદરા–ઠુમરી.

ખવાજા મોરી નઇયા પાર લગા દે,
પાર લગાદે, પાર લગાદે–ખવાજા.
નાવ પુરાની નદીયા ગહેરી,
મોરે ખેવૈયા પાર લગાદે–ખવાજા.

ઠુમરી.

આન પડી દરબાર ખવાજા,
તોરે નગરમેં તોરે શેહરમેં–આન.
ઉંચાસા કોટ બીલન દરવાઝા–નોબત બાજે બહાર–ખવાજા.
ખવાજાકે દરપે શીશ નિવાઉં–તુમહો ગરીબ નવાઝ–ખવાજા.
સીડી સીડીપે માલન બૈઠી–દેત હૈ ફુલોકા હાર–ખવાજા.

ગઝલે–હુસન.

દીખલાકે ઝલક ચમકાકે પલક દીલ ખુદ ઝમન દ
તન ચીર ગયો મન છીન લીઓ તુરકે શકા
તાપર ન કરે હમસે બતીયાં ફરીયાદે ગ
તન હુરે જરો મનહુરે જરો, દર '
નાલેત ખબર હજી હમરી અ
જર ખાક ભયો ...

મર ઉન ઝાલીમ નર મેહનયાને ગાહે ન નમુદ બરમન ગુઝરે.
તુમ ગરવા લગત હો ઓરનકે અય સમ્મીરે નાઝુક કમર.

ગઝલે-રાસીખ.

અહે દો હક્તા કરેગા ઝાહીર તુમ્હારે આગે કમાલ આધા,
રૂખે મુનવ્વર કરેગા આખીર ઘટા ઘટાકાર હીલાલ આધા.
પડા હે ખુશ્કી તરીમેં યે ગુલ શીકાર હો*જાઈગે જુઝ વકુલ,
અર્કમેં ડુબી હે નીસ્ફ કાબુલ પડા હે દરીઆમેં જાલ આધા.
ઝમુર્રદો લાલ લુલુઓ તર ઝમીસે નીકલે ચમક દમક કર,
ગીલા ગીસોરીકા જીસ જગેપર તુમ્હારે મુંહસે ઉગાલ આધા.
કમાલ બાતીન જમાલ સુરી બયાન રાસીખ કરો ઝરૂરી.
ગુઝર ગપ ગરચે રાત પુરી હુવા નહીં અર્ઝ હાલ આધા.

ગઝલે-અહદ.

ખાનએ દીલમેં દેર હે ક્યા અમ મહેલીકા આ જાનેમેં,
તેરા હી જલવા હવે દીખલાતા મસજીદ ઓર બુતખાનેમેં,
ચાર જહતમેં તુહી હે ઝાહીર દેખું જો દીલકી નઝરોંસે.
જંગલમેં યા કોહમેં દેખું બસ્તી યા વીરાનેમે,
તનમન કો જબ વાર દીયા ઓર આલમકો જબ તીઆગ દીયા,
ફીર કોઈ મુસ્કીલ અયસી નહીં હે જો તેરે મીલ જાનેમેં.
નહનો અક્રબ કેહકી દીયાહે જીસકા નહીં અર્ઝ હાલ આધા.
ગાફીલ ઉસે ક્યું ઢુંઢે હે તુ બસ્તી ઓર વીરાનેમેં.
અયસા નશા હો નઝરોંમેં હમ દેખેં તુઝકો લાખોમેં,
ભરદે તુ સાકી અયસી મય કો આંખોકે પયમાનોંમેં.
મસ્ત બના શરસાર હુવા હર ભેદોંસે હુંશીયાર હુવા,
બુલા દીયા દોનોં આલમકો તુને એક પયમાનેમેં,
અહદ હે તાલીબ રહમતકા સરમસ્ત બનાહે વહદતકા,
જુરઆ પીલાદે ઉલ્ફતકા હું સાએલ તેરે મય ખાનેમે,

ગઝલ.

...ના હોગા દિલે દીવાના તુરબતમેં,
...ઓ શાહકા પરવાના તુરબતમેં,
...એ મદીના યાદ આએગા,
... દીવાના તુરબતમેં.
... ગંવાઈ હે,
... શાના તુરબતમેં.

કરૂંગા ઉસ ઘડીમેં સિજદયે શુકરાના તુરબતમેં.
તો સુનકર વોહ બ સૌંકે દિલ રસુલે જિન્નો આદમપર,
પડહેંગી ઉસ ઘડી સલવાતે બે તાબાના તુરબતમેં,

રેખતી.

અબ તો જાઉંગી મદીનેકો મેં જોગન બનકર,
દરશકે અહ્મદમેં ફિરૂંગી મેં બિરોગન બનકર.
ખાક હો સરપે મજી બાલ હો સરકે બિખરે,
હાર હો આંસુઓંકા હાથમેં સુમરન બનકર.
ન તો મેં કાઅબે ગઇ ઔર ન મદીને પોહચી.
રેહ ગઇ હિંદમેં કમબખ્ત મેં પાપન બનકર,
અય સબા ગીર્દ મદીનેકી ઉડાકર લા દે,
મેરી ઇન આંખોમેં પડ જાએ વોહ અનજન બનકર.
મુજકો જાને દે મદીનેમેં જો નિકલે અરમાં,
મૌત કયું પીછે પડી હે મેરી બયરન બનકર.
મરને દમ કામ ન આયા મેરે મેરા ખાવિંદ,
હાય કુછભી ન કિયા મેંને સોહાગન બનકર.
હોકે સો બાર તસદ્દુક તેરે રોઝેપે નબી,
હાર ફુલોકા ચડહાઉંગી મેં માલન બનકર.
નકશ અહ્મદકા લિખું ખુને જિગરસે દિલબર,
કલ કયામતકો યે કામ આયેગા જોશન બનકર.

ગઝલ.

જોશે જાનુંમે રાત દિન સબસે રહા અલગ અલગ,
મેં હું જુદા અલગ અલગ લોક જુદા અલગ અલગ,
મેંને બલાએં લેનેકો હાથ બડહાયા જબ ઉધર,
મુંહકો ફિરાકે યારને મુજસે કહા અલગ અલગ.
શમ્આ જલાને આએ હેં આજ વોહ મેરી કબ્રપર,
ચલીયો ખુદાકે વાસ્તે બાદે સબા અલગ.
ખાક હો જીંદગી ભલા તેરે મરીઝે ઇશ્કકી,
મેં હું દવાસે દુર દુર મુજસે દવા અલગ અલગ.
અપસા મેં કમનસીબ હું હિજ્રમેં ગર ઉઠાઉં હાથ,
બાએ કુબુલસે રહે મેરી દુઆ અલગ અલગ.

ગઝલ.

રાહત શબે ફિરાક ન પાઇ તમામ રાત,
પેહેલું આ ઔ દરદે જુદાત તમામ ગ–

કરતા ગિલા ખિલાસમેં ક્યા દરદે ઇશ્કકા,
એક બાતભી તો યાદ ન આઇ તમામ રાત.
ગોસા જો લે લિયા તો વોહ શરમાએ ઇસકદર,
તો સુબહ ફિર ન આંખ મિલાઇ તમામ રાત.
આફતમેં જાન શમ્એકી થી શામે વસ્લસે,
મેંને જલાઇ ઉસને બુઝાઇ તમામ રાત.
ઠેહરી ન ઉસકે હુસ્નકે આગે કિસી તરેહ,
ઉઠ ઉઠકે મૈંને શમ્એ જલાઇ તમામ રાત.

ગઝલ.

ઉસ રંગીલેને જો હાથોંમેં લગાઇ મેંહદી,
કૌનસે બાગસે બતલાઓ મંગાઇ મેંહદી.
અન્દાદ ગુલગુંસે તારો તાઝા હુવા થા વોહ દરખ્ત,
જિસકી ડાલીસે સજન તુમને મંગાઇ મેંહદી.
ઉસકે ઉનનાબ કિયા દસ્તે હિનાઇકે તઈં.
તુમને હાથોંપે અબ માહ જબકે રચાઇ મેંહદી.
ઉડ ગયા દેખતેહી રંગ સફકકા નાગાહ,
એક ઝગ આપને જો હાથોંકી દિખાઈ મેંહદી.
હાથમેં સુરખી ન સમઝે કોઇ આકિલ ઇશ્કકો,
ખુંને આશીકકી હે હાથોંમેં લગાઇ મેંહદી.

ગઝલે મહમુદશાહ.

મહબુબે ખુદા શાહે જિન્નો બશર, યા સૈયેદેના અબદુલ કાદિર,
અલતાફો કરમકી કીજે નઝર, યા સૈયેદેના અબદુલ કાદિર.
મેરી કિશ્તી ભંવરમેં આનપડી, યા ગૌસ હે આપકી શાન બડી,
કરો પાર ભંવરસે કિનારેપર, યા સૈયેદેના અબદુલ કાદિર.
જો મેરે પએ આઝાર રહે, વોહ હંમેશા જલીલો ખ્વાર રહે,
દુસ્મન હો મેરે સબ ઝેરો ઝબર, યા સૈયેદેના અબદુલ કાદિર.
તુમ મેરાકે હકકે પ્યારે હો, અહમદ વ અલીકે દુવારે હો,
મૈં આપકો છોડકે જાઉં કિધર, યા સૈયેદેના અબદુલ કાદિર.
શિકલે મોહમ્મદ શાને અલી, મહબુબે ખુદા સરતાજે વલી,
મુશકિલમેં પડા હું લીજે ખબર, યા સૈયેદેના અબદુલ કાદિર.
બગદાદમેં મુજકો બુલા લેના, વોહ જમાલે ખુદારા-દિખા દેના,
અબ હિંદમેં હોગા ન મેરા ગુજારા, યા સૈયેદેના અબદુલ કાદિર.
મહમદશાહ ગર તુ ચાહે ભલા, કર ગૌસકે નામકા વિર્દ સદા,
આઠો પહોર, યા સૈયેદેના અબદુલ કાદિર.

ગઝલે—કાફી.

તુમ વાકિફે રાઝે ખફી વ જલી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
કરો પુરી યેહ મેરી મુરાદે દિલી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
યેહ જીતને વલી હૈ બમ્બઇમે, તુમ પેશવા હાદી હો સબકે,
હે નાયેબ આપકે હાજી અલી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
તુમ બેશક હકકે પ્યારે હો, ઔર નબીકે દુલારે હો,
હો ખ્વાજયે હિંદકે જાનો દિલી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
મેરી કિશ્તી ભંતેરમેં આન ફસી, નહી આસથી મુઝકો બચનકી.
લિયા નામ તેરા મુશ્કિલ યેહ ટલી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
લિલ્લાહ કરમ કર જલ્વા દીખા, યાઝીકો નહીં તરસા,
આયા હું પયે હાજત તલબી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી

ગઝલ.

અફસોસ ઇશ્કે ઝાલિમ તન મન જલા રહા હૈ,
ક્યા હિજ ઉસ સનમકા હમકો સતા રહા હૈ.
અપની કહું મેં કિસ્સે સુનતાં નહી હૈ કોઇ,
જો કુછ હૈ દિલમેં અપને યારો રાખ્યા રહા હૈ,
ઘાયલ હુવા હું ઉસકે ઘુંઘટકી ઝટપટસે,
વોહ શોખ નાઝ અપને ક્યા ક્યા દિખા રહા હૈ,
મરતે હે હમ તો ઉનેપે લેકિન વોહ યાર હમસે,
ક્યા જાને કિસ ખતા પર મુખડા છુપા છુપા રહા હે,
અપની તો યેહ સદા હે હર વક્ત રબ્બે અરની,
આવાઝે લન તરાની હમકો સુના રહા હે.
ફરમાયા નહનો અકરબ હરજાપે હે વોહ મોહકમ,
ક્યા ખુબ ખુશ સદા હે હમકો સુના રહા હે.
મીરાં શાહ સર કે બલ તુ ચલ યાર પીરાં કલયર,
ફયઝાને ગન્જે મખફી સા બિર લુટા રહા હે.

ગઝલ.

તુને પીતકા વાએદા કરકે પીયા મોસે પીત લગાના છોડ દીયા
વોહ મેહેરકી અખિયાં ફેર લીની હરદમકા આના છોડ દીયા.
જરા દરસ દિખાકે બોલ સજન તોરે બોલપે વારૂં સબ તન મન,
તેરે ઇશકમેં ખોયા સારા જોબન મેયને અપના બીગાના છોડ દીયા.
ઇસ ચાહસે પેપેલે નેહ લગા ઔર મનકો મેરે ફેર લીયા,
અયસે બસે કિસ દેશમેં જા જો ઇસ દેશકા આના છોડ દીયા

નહીં એરી સખી અજમેરકા ચલ જહાં અપને પીયાકા બાસા હે,
પીયા બીના કછુ ભાવત ના મેંને દિલકા લગાના છોડ દીયા.

ગઝલે—કાઝી.

દમ બદમ અર્શસે આતી હે સદા આજકી રાત,
દેંગા તાજ આતે હેં મહબુબે ખુદા આજકી રાત.
આકે જિબરીલ લગે કેહને કે ચલીએ હઝરત,
આપકે દીલકા શયદા હે ખુદા આજકી રાત.
સબ નબી કેહને લગે અપની ઝુકાદે ગરદન,
મિલને અલ્લાહસે ચલે શાહે ખુદા આજકી રાત.
કહા અલ્લાને કે કયા ચાહિએ મેરે મહબુબ,
મેરી સબ તુમપે ખુદાઇ હે ફિદા આજકી રાત.
હુરે ગિલમાનો મલક ઔર સભી જીન્નો બસર,
દમ બદમ પડહતે હે સબ સલ્લેઅલા આજકી રાત.
કાઝી મેહવક્ત હે કયું હાથસે તું ખોતા હે.
હોગી મકબુલ જો માંગેગા દુઆ આજકી રાત.

ગઝલ.

ઠોકરસે મેરી કબ્રકો કિસને મિટા દિયા,
કિસને લહરમેં મેરા કલેજા હિલા દિયા.
દેખી હમારી કબ્ર તો સુઝી અદા વ નાઝ,
ઠોકર લગા લગાકે નશાં તક મિટા દયા.
કયુંકર મિલેગા બાદ ફના અબ મેરા નશાં,
નામ અપના ઝિંદગાનીમેં હમને મિટા દિયા,
રોના થા ઉસકા લાશપે ખાલી ન મકસે,
સબ રંજ આંસુઓકે બહાસે બહા દિયા,
જોગન જો બનકે મેરે જનાઝેપે ખોલે બાલ,
માતમને મેરી બિગડી હુઇકો બના દિયા.
પુછા જો ઉસ પરીસે કે મરતાં હે તુમપે કોન,
નામ ઉસને સર ઝુકાકે હમારા બતા દિયા.
અય ઇશ્ક દેખ હમભી હેં કિસ દીલકે આદમી,
મેહમાં બનાકે ગમકો કલેજા ખિલા દિયા.
અય આતિસે ફિરાક કિયા તુને કયા ગઝબ,
જન્નત હમારા ઘર ઉસે દોઝખ બના દિયા.

ગઝલ.

ન કિયા ઝુબ્હ ગયા છોડકે બીસ્મીલ કાતિલ,

દહને ઝખ્મ પુકારા કિયા કાતિલ કાતિલ.
દસ્તે નાઝુકકી નઝાકત જો સિપરને દેખી,
અયસી સીમટી કે હથેલીકા બના તિલ કાતિલ,
જીમે આતા હે તેરી તેગકો દિલમે રખ લું,
અયસી લએલીકો ચેહી ચાહિયે મહમિલ કાતિલ.
ફેર દી ગરદને ઇશ્શાકપે મકતલમેં છુરી,
રકસે બીસમિલહીકે કાબીલ હે યેહ મેહફિલ કાતીલ,
સખ્ત જાં હું મેરી ગરદનપે છુરી ફેરાકર.
તેઝ કરને કે લિયે ખુબ હે યેહ સિલ કાતિલ.
બાદે મુરદનભી વણી શૌકે શહાદત હે વઝીર,
દહને ઝખ્મસે કહેતે હેં કે કાતિલ કાતિલ.

ગઝલે—કાઝી.

હમારે સરવરે આલમકા રૂતબા કોઇ કયા જાને ?
ખુદાસે મિલના ચાહે તો મોહમ્મદકો ખુદા જાને.
મરઝ કબ જાતા હે મેરા દવાસે ઇન તબીઓંકી,
હમારે દર્દકી દારૂ મોહમ્મદ મુસ્તફા જાને,
મોહમ્મદકો ખુદા જાને ખુદાકો મુસ્તફા જાને.
કહે ઇસ રમ્ઝકો વોહી જો સર તનસે જુદા જાને
તમન્ના હે ન જન્નતકી ન ખ્વાહિશ હુરો ગિલમાંકી.
તમન્ના દિલ હમારેકી તબીએ કિબરિયા જાને.
વોહ કબ પતા હૈ બંદોં કો જો કાઝી દુઇમેં ડુબા હે,
ખુદાસે જાત અહમદકી અગર કોઇ જુદા જાને.

ગઝલ.

જીતેજી જબ ન નિકાલી કોઇ હસરત મેરી,
આજ લિપટાતે હો કયું સીનેસે મૈયત મેરી,
આપ બેઠેહી રહે મુજકો કઝાને મારા,
હસરત તુમસે રહેગી યેહ શિકાયત મેરી.
સરકે પેહલે વોહ ઝબાં કાટ લિયા કરતે હૈ,
તો ખુદાસે ન કરે જાકે શિકાયત મેરી.
હશ્રમેં તુજસા જફાકાર ખુદાસા મુનસિફ,
દિલાસા ઇનસાફ તલબ ઔર શહાદત મેરી.
હાય કિસ નાઝમે વોહ ફુલ ચડાને ” ”
અલ્લાહ અલ્લાહકે ”

ઉનકે કુચસે જનાઝા ન ઉઠાએ*અહબાબ,
મેં ન ઉઠુંગા જો નિકલેગી ન હઝરત મેરી.

ગઝલ.

તૌબા હે કે હમ ઇરક બુતોંકા ન કરેંગે
આહ કરતે હે જો અબ ન કિયા થા ન કરેંગે,
અંદેશએ મિઝગાંમેં અગર ખુંને કિયા જોશ,
નશતરસે ઇલાજે દિલે દિવાના કરેંગે.
રખ લેવેંગે પત્થર કગર ઇન સંગ દિલો કા,
છાતીસે લગાનેકી તમન્ના ન કરેંગે.
અય હઝરતે મોમિન વ મુસલમાન કભી હમ,
ભુલેસેભી અબ ઝીક બુતોંકા ન કરેંગે
લેકિન જો બુતોને કભી ગર આપસે કી બાત,
ફિર આપહી ફરમાઇએ કયા કયા ન કરેંગે.

ગઝલ.

દયેરમેં કૌન હે કાબમેમેં ગુજર કિસ્કા હે,
યારકા ઘર વોહ અગર તો યેહ ઘર કીસ્કા હે.
તીરપર તીર લગાઓ તુમ્હેં ડર કિસ્કા હે,
સીના કિસ્કા મેરી જાન જિગર કિસ્કા હે.
બરછિયાં તનપે લગી સેગ પડી તીરભી ખાયે,
આરઝુમંદે અજલ હું મુજે ડર કિસ્કા હે.
તોડતા હે જો કોપ ફુલ તો યેહ કરતી હે સદા,
કયા ખબર તુજકો કે યેર દીલ યેહ જિગર કિસ્કા હે.

ગઝલ.

કતલગાહકો જબ ચલે વોહ લેકે ખંજર હાથમેં,
ખુદ બ ખુદ આને લગે આશીક લિયે સર હાથમેં.
અય ફરિસ્તો મેહે ન જાઓ ગરેસલે અશ્કસે,
થામ લેના કિશતીયે બિસ્મિલકા લંગર હાથમાં હાથમેં.,
આઇનેન કર દીયા મગરૂર હુસને યારકો,
હોગા મેહેશરમેં બિરયાને સિકંદર હાથમેં.
દેખનેસે દિલ ઠેલસ્તા હે ઉઠા જલ્દી નકાબ,
જબ લેના રે ન જાએ હસને ખંજર હાથમેં.
~ ૩. જસ તુમ દેખ લો,
જાઓ.

ગઝલ.

દેરસે હમ કરે દૌલતપે સદા દેતે હૈં,
દેખીયે અબ મેરે ખ્વાજા મુઝે ક્યા દેતે હૈં.
અપને બંદેકો બના દેતે હૈં પલમેં સુલતાં,
શાન વોહ બંદા નવાઝીકી દિખા દેતે હૈં.
ભુલ જાતા હૈ કોઇ રાહ ખુદાકા બંદા,
મેરે ખ્વાજા ઉસે વોહ રાહ બતા દેતે હૈં,
મેરે ખ્વાજાકા વોહ દરબાર હે અલ્લાહ અલ્લાહ,
પલમેં ચાહે જિસે વોહ શાહ બના દેતે હૈં.

ગઝલ—કાઝી.

હમ સબકો છોડ છાડ મદીનેકો જાયગે,
જાકે દરે રસુલપે ધુની રમાઇંગે.
હમ અપને જાગેમેં નહી ફુલે સમાઇગે,
જિસ વક્ત સબ્જ રોઝેકા દીદાર પાઇંગે,
મજનુંકી તરહ જાશે જુનુમે જો આઇગે,
આગે ચલેંગે હમ તુમ્હેં પીછે ચલા ચલાઇગે.
આખિર હુઇ હે ઉમર હમારી ગુનાહમેં,
અબ રૂમરૂ ઉસ યારકે ક્યા લેકે જાઇગે.
ગુલ દરરમેં હે બાગમેં બુલ બુલકા શોર હેગ્ર,
હર જા યેહ ધુમ હે કે વોહ તશરીફ લાઇંગે.
અય બેવફા તું કછુ નહી લેતા મેરી ખબર,
કબતક તેરી જુદાઇ કે સદમે ઉઠાઇગે.
"કાઝીકી" યેહ સદા હે શબો રોઝ દોસ્તો,
જયસા કે લેકે જાઇંહી બયસાહી પાંગે.

ગઝલ—મહમુદશાહ.

આકર તુમ્હારે દરપર બદનામ હો ચુકા હૂં,
મેરી ખબર લો ખ્વાજા નાકામ હો ચુકા હૂં.
સોંપા હૂં તુમકો પ્યારે દુન્યા વ દીંકી કુન્જી,
અબ પાસ મેરે ક્યા હે બેદામ હો ચુકા હૂં.
પરદા ઉઠાઓ રૂખસે મુખડા દિખાઓ ખ્વાજા,
મૈં ઇશ્કમેં તુમ્હારા ગુમનામ હો ચુકા હૂં.
હે લાજ મેરી તુમકો તુમ રખલો લાજ મેરી,
[illegible] મેરી હૈ [illegible] બદન ચુકા હૈ.

મહમુદશાહ મિલા હે એક જામે વસ્લે ખ્વાજા,
મખમુર મસ્ત મેં અબ એક જામ હો ચુકા હું.

ગઝલ.

ખતા હોવે અતા મેરી, મોઇનુદ્દીન અજમેરી;
કુબુલે હક દોઆ મેરી, મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
દરે અકદસકા કુત્તા હું, કમીના હું કહાં જાઉં;
કરો હાજત રવા મેરી, મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
સદા હો ઔજ પર કિસમત, રહું બા રાહતો ઇશરત;
રહે દુર જા મઝા મેરી, મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
ભિકારી હું તેરે દરકા, દિલા સદકા તેરે સરકા.
તું અબ કિસમત ખુલા મેરી, મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
નહું મોહતાજ મેં કિસકા, સદા અઝ ગૈબ બે મેહેનત;
મિલે મુજકો ગિઝા મેરી, મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
હુવા તારાજ અય સરવર, ફિરા મારા બ્હોત દરદર;
તું અબ બિગડી બના મેરી, મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
મુઝે અજમેર બુલવાઓ, રૂખે પુરનુર દિખલાઓ;
યેહી હે ઇલતીજા મેરી, મોઇનુદ્દીન અજમેરી.

ગઝલ.

જાઉં જબસે તુરપે અયસા તો નહી મેં.
અય નુરે ખુદા હઝરતે મુસા તો નહીં મેં.
જાઉંગા નહી છોડકે મેં કુએ મદીના,
મજનુંકી તરેહ વેશીયે સહરા તો નહીં મેં,
આશીક હું મેં અલ્લાહકે મહબુબકા અય શેખ,
કુછ ઇસમેં ગુનેહગાર ખુદાકા તો નહીં મેં.
અચ્છા મુઝે હમરાહ ન લો કાફીલે વાલો,
હે શૌક મેરે સાથ અકેલા તો નહીં મેં,

ગઝલ.

તુઝે જબસે દેખા હે અય સનમ ન તો સબ્ર હે ન કરાર હે,
ઝરા શકલ અપની દિખા મુઝે કે યે જાન તુજપે નિસાર હે.
પિયા જામે ઉલ્ફત જબસે હે ગયા ભુલ તબસે ખુદાકો મેં,
ગેહ શરાબ કયસી હે સાકિયા કે નઈ તરેહકા ખુમાર હે.
તેરે હિજ્રમે હું મેં જાં બલબ કરો શાદ વસ્લસે મુજકો અબ,
...જાનેસે તુઝે અય સ ... અબ તાકત વલી ભાર હે.

મુઝે દિલસે તુંને ભુલા દિયા નહીં લેતા મેરી ખબર જરા,
કભી આનકર મેરી લે ખબર મેરા ગમસે સીના ફિગાર હે.
હે સખીએ રોઝે જઝા મેરી યેહી કેહના કાઝીમ કે યા ખુદા.
મેરે દિલમેં ખૌફ નહીં ઝરા મેરા વોહી હામીયે સર હે.

ગઝલ—કાઝી.

દરયાકી મોજ દરયાકી ખુબ જાને
આગાહ હો ઇસસે વોહી જા કોઈ ડુબ જાને.
કિસ્સે કહું મેં અપના અહવાલ ભુઝ તુમારે
તાલિબકી સબ હકીકત મતલબ ખુબ જાને.
સબે તુર જલકે યારો સુરમા બના હે દેખો,
ઇસકે હુસનકી ખુબી મુસાહી ખુબ જાને
ભુરરાક જિસકે ખાતિર ફુલા નહીં સમાયા,
સબ રાઝકી હે બાતેં રફરફહી ખુબ જાને.
અસરારે હકસે આગાહ કોઇ નહીં હુવા હે.
કાઝી ખુદાકી બાતેં અહમદહી ખુબ જાને.

ગઝલ.

યા પંજતન બચાના જબ જાન તનસે નિકલે,
નિકલે તો યા મોહમ્મદ મેરે દહનસે નિકલે
આવેગા મેરા પ્યારા બજેગી ધુનકી મુરલી
જબ વોહ મેરા સવરીયા જોબનકે બનસે નિકલે,
મેરે મરીઝે દિલકી ઉમ્મીદ હે તો યેહ હે
ઝાનોપે ઉસકો સર હો ઓર જાન તનસે નિકલે.
જબ જાના ફુઝલે ગુલ હે કહીયો ગુલોસે જા કર
હમતો તો હો ગએ હેં બરસો ચમનસ નિકલે.
નિકલે જનાઝા મેરા જબ યારકી ગલીસ
લો કલમએ શહાદત સબકે દહનસે નિકલે
ક્યા લાયાથા સિકંદર દુન્યાસે લે ગયા ક્યા.
યે દોનોં હાથ ખાલી બાહિર કફનસે નિકલે.

ગઝલ.

કરતી હે કત્લ મુજકો તેગે અદાએ ખ્વાજા,
હે જાનો દિલ અસીરે ઝુલ્ફે દુતીએ ખ્વાજા,
યેહ મેહરો માહ હુવે હેં સયદાયે રૂએ અનવર,
આલમમેં જિસકો દેખો વોહ હેં ફિદાએ ખ્વાજા.
અકસદકે મોતિયોંસે ભરતા હે ચર્ખ દામન.

આના હૈ ખાસપર જબ બહરે અતાએ ખ્વાજા.
મેરી બેહદ હુઆ હૈ નિરાત તુજસે યારબ,
મકસદ ભર આએ દિલકા મેરા બરાએ ખ્વાજા.
ઇસકંદરો ફરીદું કે દરપે જાએં કયું હમ,
કાફી હૈ આસતાને દૌલત સરાએ ખ્વાજા,
હો તુરફાં તજલ્લી જાહેર કલામ બેશક.
ગર ફેકે નુર ઝિયાસે પરદા ઉઠાએ ખ્વાજા.

ગઝલ.

ફુરકતસે મુબ્તીલા હું ખ્વાજા ઇધર તો દેખો,
બશ્શાહ તડપ રહા હું ખ્વાજા ઇધર નો દેખો,
મુશકિલ કુશાઇ કીજે હાજત રવાઇ કીજે,
સો જાનમે ફિદા હું ખ્વાજા ઇધર ઇધર નો દેખો.
ખ્વાજા મોઇને ચિસ્તી લિલ્લાહ બચાવો કિસ્તી,
તુફાનમેં ફંસા હું ખ્વાજા ઇધરતો દેખો.
અજમેરમેં બુલા લો રોઝા મુઝે દિખા દો,
ઉલફતમેં મર મિટા હું ખ્વાજા ઇધર વો દેખો,
કહીએ મેરી ખતાબી સુનલે નહીં ખરાબી,
હરદમ પુકારતા હું ખ્વાજા ઇધર તો દેખો,
ચાહે બનાઓ મુજકો ચાહે બિગાડો મુજકો,
બરદા મેં હો ચુકા હું ખ્વાજા ઇધર તો દેખો.
જાએ નિજાત કીસ જા બિન તેરે મેરે આકા,
બેશક હુ બેનવા હું ખ્વાજા ઇધર તો દેખો.

ગઝલ.

ઝુલ્ફે શબગુંસે જો વોહ આરિઝે ઝેબા નીકળે,
અરેની કેહતે હુવે કબ્રસે મુસા નીકળે,
આદમી પેહલે મોહબ્બતમેં બિગડેલ તો બને,
જબ મિલે ખાકમેં દાના તો શિગુફા નિકલે.
અય સનમ ઢુંઢ નિકાલેંગે તુઝે લાખોમેં,
મઝમએ હશ્રમેં હમભી જો કહીં આ નીકલે.
દિલ તો લેતે હો મેરા દેખ લો ટુટા ફુટા,
ફિર ન ફેરેંગે જો પીછેકા બખેડા નીકલે.
હમને ફરમાઇ હૈ ગુલ્હા ઇશ્કો મોહબ્બતકી દુકાં,
આ ખુદા કોઇ ખરીદાર ઇધર આ નિકલે.

ગઝલ.

દુક બુરકેકો ઉઠાદે કુરબાન તેરે ખવાજા,
મુખડા મુઝે દિખાદે કુરબાન તેરે ખવાજા.
યેહ તુઝસે ઇલતીજા હે હકતક રસાઇ હોવે,
વોહ રાહ તુ બતા દે કુરબાન તેરે ખવાજા.
યેહ અર્ઝ દસ્ત બસ્તા તેરી જનાબમેં હે,
હકસે મુઝે મિલાદે કુરબાન તેરે ખવાજા.
અજમેરકે ઓ બસૈયા જામે ફના પિલાકર,
મેરી ખુદી મિટા દે કુરબાન તેરે ખવાજા.
કેહતા હે હર ઘડી યેહ બંદા ગરીબ તેરા,
બિગડી મેરી બના દે કુરબાન તેરે ખવાજા.

ગઝલ.

ફુરકતમેં મેરી તનસે નિકલ જાન ન જાયે,
દિલમેં હે ભરા વસ્લકા અરમાન ન જાએ.
બિહલાતે હે અગયારકો પેહલુમેં વોહ અપને,
કેહતા કહીં અગયારકા વોહ માન ન જાયે.
વાઅદા હે સનમ આજકા મત નામ લે કલકા.
કલતક યેહ બિગડ વસ્લકા સામાન ન જાયે.
એ વસ્લ તેરે દરસે નહીં જાનેકા જાના,
ગર જાન મેરી જાયે મગર આન ન જાએ,
ઇસ વાસ્તે બુત દેખતેહી ભાગ હેં જાતે.
આહિદકો યેહ ડર હે કહીં ઇમાન ન જાએ.
મુજરીમ હું મેં કાઝી, ભલા ક્યું સામને જાઉં,
હુલયા વોહ મેરા દેખકે પેહછાન ન જાયે.

શેઅર.

દિલકે લેનેકે લિયે લડતીથી આંખ ઉસ શોખકી,
જબ કે ઉસને લે લિયા દિલ ફિર લડાઇ ક્યા રહી.

ગઝલ.

લગ ચલી બાદે સબા ક્યા કિસી મસ્તાનેસે,
ઝુમતી આજ ચલી આતી હે મયખાનેસે,
ફિક્ર હે દોસ્તકો એહવાલ સુનાઉં ક્યું કર,
ટુકડે હોતા હે કલેજા મેરા અફસાનેસે.
નિગાહે મસ્ત તેરી ગિરકી પડી દીલપે મેરે,

લગ્ગઝિશે પા ન સંભાલી ગઇ મસ્તાનેસે.
યું બહાકી હૈ અસઅ ફિક્ર મેરે ક્તલકે બાદ,
આબ હુવ્વા કીજીયે ક્યા ફાયેદા ઘબરાનેસે,
વઅદએ વસ્લકી તકરારને હમકો મારા,
ફૈસલા ખુબ હુવા બાતકે બઢહ જાનેસે.
એક ચિલ્લુમેં બહોત દાગ બહેક ઉઠઠે થે,
આજ સુનતે હેં નિકાલે ગયે મયખાનેસે.

ગઝલ.

ફલકો રાહે અદમમેં મેરા તન યાદ આયા.
દસ્તે ગુરબતમેં મુસાફિરકો વતન યાદ આયા.
આ ગયા મેરે જનાઝેપે જો વોહ હોશરૂબા.
કર ચુકે દફ્ત તો યારોંકો કફ્ન યાદ આયા.
તજકેરા ચશમસે કૌસરકા જો ઝાહિદને કિયા,
અપને મુસુફકા મુજે ચાહે ઝકન યાદ આયા.
દર બંદર ફિરતે દિલા ઘરકી હમેં ક્દ્ર હુઇ,
રાહે ગુરબતમેં જો ભુલે તો વતન યાદ આયા.
ખુમકે ટુકડે કિયે શીશેકો કિયા ચિકના ચુર,
તોડે પયમાને જો વોહ અહદે શિકન યાદ આયા.
તેરે મુંહપે જો રખા ગયેર સિયાહ કામને મુંહ,
મુજકો અય રશ્કે કમર ચાંદ ગહન યાદ આયા.

ગઝલે-કાઝી.

દરપર પડા રહુંગા, ચાહે બોયો યા ન બોલો.
દેખા તુમ્હે કરૂંગા, ચાહે બોલો યા ન બોલો.
કુચા વ ગલી ઘર ઘર, હે દેખ લેના તુમકો,
બદનામ તો કરૂંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.
ઘુરકીસે તુમ જો ચાહો દરવાજા છોડ જાઉ,
મરકરબી ના હટુંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.
લાખો સિતમ સહુંગા મેં ઇશ્કમેં તુમારે,
શિકવા નહીં કરૂંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો,
દિલ જાન ઓર ઇમાં તુમપર કરૂંગા કુરબાં,
વાએદા વફા કરૂંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.
કાઝી પેહનકે કફની સુરત બના ફકીરી,
દર દર સદા કરૂંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.

ગઝલ.

દિખાઓ એક નજર જલ્વા મોઇનુદ્દીન અજમેરી,
મેં એક મુદતસે હું શકા મોઇનુદીન અજમેરી
તેરે એલફાતસે ખવાજા ઉસે ખોફે કયામત ક્યા?
જો ખાદિમ હો તેરે દરકા મોઇનુદીન અજમેરી.
તેરે દરબારમેં હાઝિર હેં સબ બંદાહી રેહ જાવ,
તાઅજબુત્ર હે મેરે મૌલા મોઇનુદીન અજમેરી.
યગાનાંસે ગરઝ હે ઔર ન બેગાનોસે કુછ મતલબ.
તુમ્હારા હું મેં મતવાલા મોઇનુદીન અજમેરી
હૈ દૌલતપે ઇસિ મઝહરે આસીકા બ્હોત જલ્દી,
ઝુલા લીજે ખુદારા વા, મોઇનુદીન અજમેરી.

ગઝલ.

ફકાગા સરશો હે કીજે સજા ગુનો તો સહી.
કુછ હે મુજસેહી સારી ખતા સુનો તો સહી.
કાઇભી ગયરકી ઇસ્મેં ખતા નહીં હયગી,
ગુનાહમેં હું અકેલા ફંસા સુનો તો સહી.
કિયા હે ઇસ્કને દીવાના મુજકો અય સાહેબ,
ઇસીમેં આવગી મેરી કઝા સુનો તો સહી.
અબ યે જાન મોહબ્બતમે જાએ તો બહેતર.
ન દીલમેં ફિક હે મેરે જરા સુનો તો સહી.
ખુદા વોહ સબકા હે મુશકિલ કુશા સુનો તો સહી,
નહીં તો મોતકે આગ્રોશમેં મિલે આરામ,
જુદાઇમેં નહીં જીના ભલા સુનો તો સહી.

ગઝલ.

દિલકો કભી પલકોંસે શિકાયત નહીં હોતી,
સુબતે હેં વોહ કહિ કે અઝીયત નહી હોતી.
યુસુફ જો કરે રશ્ક તુમ્હારા તો બજા હે,
હર શખ્સકે હિસ્સેમેં યેહ દૌલત નહીં હોતી.
અલ્લાહ ન દે રોગ મોહબ્બતકા કિસીકો,
ઇસાભી અઝર આગ્રે તો સેહત નહી હોતી.
તકરીરમેં લબ સુર્ખ હુવે જાતે હેં ઉસ્કે;
ક્યા બાત હે ઉસ્કી યેહ નઝાકત નહીં હોતી.
હર રોઝ મુજે દાગકે ખાનેકા મઝા હેં

બરતા નહી જીસતોર તબીઆત નહીં હોતી,
અય બહૂર નઈ બાત નહી છીડો સંભાલો,
બાઆશુકસે અપને કભી ફુરકત નહીં હોતી.

ગઝલ—કાઝી.

દિલો જાનસે ફિદા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો,
કુરબાન હો ચુકા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરી ગલીમેં આયા તેરે ઇશ્કને સતાયા,
બદનામ હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરી ઇશ્કકી કટારી લાગી જીગરપે કારી,
જખમી મૈં હો ચુકા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરે ગલેકા ગજરા મેરે ગલેમેં ઠહરા,
ગલે હાર હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
શિબલીને ફુલ મારા મનસુર જા પુકારા,
સુલીપે ચડહ રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
મુરદેકો ઝિંદા કરદે દમ કુમ બે ઇજ્ની પડહકે,
મુજરીમ મૈં હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
આશાયલા હયે સરપર પોંહચ્યા મૈં દરપે મરકર,
બલહર હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.

ગઝલ.

દાગે જુનુને કિયે સામાં નયે નયે,
ફુરકતમેં ઉસકી છાને બીયાબાં નએ નએ.
સૌદાએ ઝુલ્ફ જબસે હુવા હે મુઝે સનમ,
મેં દેખતા હું ખાબે પરેશાં નએ નએ.
અબ તો જુનુકા હાલ યેહ પોંહચા હે નાસેહા,
હોતે હેં ચાક રોઝ ગિરેબાં નએ નએ.
બનતી નહી હે કોઇભી તદબીર વસ્લકી,
હરચંદ રોજ કરતા હું સામાં નએ નએ.
મરતક તુમ્હારે આને નહીં દેતે હેં મુઝે,
બિહલાઓ ખુબ અપને દરબાં નએ નએ.
ફુરકતમે તેરી હમકો યેહ હાસિલ હુવા સનમ,
પયદા હુવે હેં જાનકે ખાહાં નએ નએ.
એ શરબતે વિશાલકે હાસિલ નહી શીફા,
આલમ અબરચે લાખ હો દરમાં નએ નએ.